

Sygn. akt IV CSK 220/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa E. Ł. i R. Ł.
przeciwko Skarbowi Państwa - Powiatowemu Inspektoratowi Nadzoru
Budowlanego w A.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda E. Ł.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 1 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód – E. Ł. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 1 października 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga powoda była oczywiście uzasadniona. Wbrew bowiem stanowisku skarżącego, nie budzą poważnych wątpliwości interpretacyjnych ani rozbieżności w orzecznictwie sądów przepisy odnoszące się do związania sądu rozpoznającego sprawę prawomocnym wyrokiem innego sądu. Niezależnie od powyższego w sprawie zakończonej wyrokiem zaskarżonym skargą kasacyjną poczynione przez Sąd drugiej instancji ustalenia faktyczne, tożsame z ustaleniami dokonanymi przez sąd w innej prawomocnie zakończonej sprawie, nie były następstwem przyjęcia związania przez Sąd innym prawomocnym orzeczeniem, lecz swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, które ustalenia te uzasadniały.

Skargi kasacyjnej nie można także uznać za oczywiście uzasadnionej, co zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej

wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Taka sytuacja nie zachodzi w odniesieniu do orzeczenia zaskarżonego skargą kasacyjną. Odnośnie do wskazanego w skardze kasacyjnej oczywistego, zdaniem skarżącego, błędu Sądu drugiej instancji co do braku legitymacji biernej Skarbu Państwa, kwestia ta nie miałaby znaczenia dla rozstrzygnięcia o zasadności skargi kasacyjnej, skoro jednocześnie Sąd drugiej instancji rozważył merytoryczne przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., mając na uwadze szczególne okoliczności, które stanowiły podstawę faktyczną powództwa oraz trudną sytuację majątkową powoda.

[aw]